

Šiame numeryje skaitykite:

2-3 psl.

Ūkininkai džiaugėsi ministro dėmesiu gyvulininkystės sektoriui

Metų geriausiems — padėkos ir gėlės

4-5 psl.

Jiems sausis — neeilinių gimtadienių mėnuo

2013 m. IV ketvirčio geriausieji ūkininkai pagal skirtingas perkamo pieno kiekio grupes

„Žemaitijos pieno“ - „Dobilo“ vyrų krepšinio komandą lydi gera nuotaika

6 psl.

Naujiena — ankstyvojo karvių veršingumo nustatymas kartu su infekcinių ligų tyrimais

7 psl.

Prisiminkime vasario mėnesio šventes

8 psl.

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

Į 2014-uosius „Dobilą“ palydėjo žinių šaltinis — knyga!

Net keturi gaminiai įvertinti metų geriausiais

„Žemaitijos pieno“ Rinkodaros skyriaus atstovei Eigilei Žarnickaitei įteikti net keturi bendrovės produktams skirti apdovanojimai „Metų gaminy 2013“.

Ministras Pirmininkas Algirdas Butkevičius su Lietuvos pramonininkų konfederacijos prezidentu Robertu Dargiu įmonių vadovams įteikė konkurso „Lietuvos metų gaminy 2013“ apdovanojimus. „Žemaitijos pieno“ produktai jų pelnė daugiausiai: tris aukso ir vieną sidabro medalį.

Jau septynioliktą kartą vykusiame konkurse dviejų lygių ekspertų ir įvairioms pramonės ir verslo šakoms atstovaujanti komisija, apibendrinusi ekspertų išvadas, iš viso skyrė 71 aukso ir 11 sidabro medalių įmonių produkcijai ir paslaugoms.

„Lietuvos metų gaminy — labai garbinga nominacija. Ją gauna ekspertų atrinkti verslo, pramonės lyderiai, tie, be kurių kūrybingumo, iniciatyvos, veržlumo būtų neįsivaizduojamas modernios Lietuvos gyvenimas. Ir tai yra ne tušti žodžiai, nes jie pagrįsti Jūsų darbais.

Jūsų pasiekimai garsina Lietuvos vardą visame pasaulyje,— sakė Vyriausybės vadovas.

„Džiaugiamės ir didžiuojamės, kad net trys „Žemaitijos pieno“ produktai įvertinti aukso medaliais, o vienas — sidabro“, — kalbėjo Šviežių pieno produktų rinkodaros vadovė Daiva Mažonienė. Aukso medaliais apdovanoti: 10 proc. jogurtinė „Žemaitijos“ grietinė, „Magija“ glaištytas varškės sūrelis su kakava ir šokolado gabaliukais, ekologiškas natūralus jogurtas „Dobilas“, sidabro medaliu įvertintas ekologiškas varškės sūrelis „Dobilas“ su vanile.

„Džiaugiamės ir didžiuojamės, kad net trys „Žemaitijos pieno“ produktai įvertinti aukso medaliais, o vienas — sidabro“, — kalbėjo Šviežių pieno produktų rinkodaros vadovė Daiva Mažonienė. Aukso medaliais apdovanoti: 10 proc. jogurtinė „Žemaitijos“ grietinė, „Magija“ glaištytas varškės sūrelis su kakava ir šokolado gabaliukais, ekologiškas natūralus jogurtas „Dobilas“, sidabro medaliu įvertintas ekologiškas varškės sūrelis „Dobilas“ su vanile.

Konkurso „Lietuvos metų gaminy“ pagrindinis tikslas — didinti aukštos kokybės lietuviškos produkcijos konkurencingumą, pritaikyti ir įtvirtinti šalies pramonės produkciją, prekes ir paslaugas vietiniam ar tarptautiniam vartotojui, siūlant rinktis kokybišką lietuvišką produktą, taip skatinant Lietuvos verslo plėtrą.

Sveikiname geriausius gruodžio mėnesio ūkininkus pagal skirtingas perkamo pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Jonas Raustys — Žemaičių Kalvarijos mst., Žemaičių Kalvarijos sen., Plungės r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Gražina Vasiliauskienė — Kairių mst., Kairių sen., Šiaulių r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Augustinas Jurkus — Rietavo m., Rietavo sav.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Alvydas Šimkus — Gintenių k., Upynos sen., Telšių r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Sigitas Lebedinskas — Stakių mst., Raudonės sen., Jurbarko r.

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Artūras Bernotas — Tūbinių k., Šilalės sen., Šilalės r.

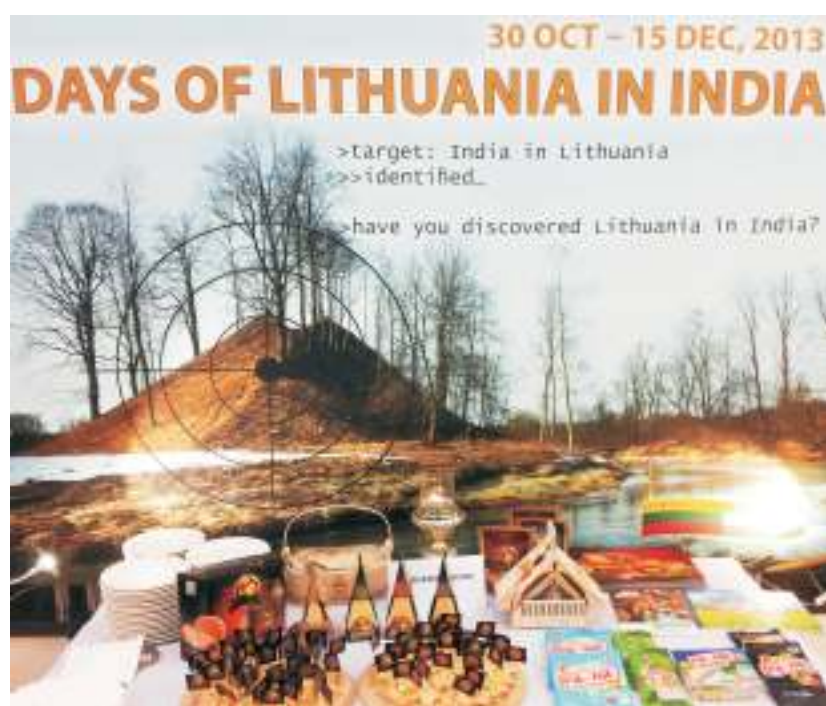
DŽIUGAS ir PIK-NIK — Indijoje

2013 metams baigiantis, Indijoje potencialiems pirkėjams pristatyti išskirtiniai „Žemaitijos pieno“ produktai — kietasis sūris DŽIUGAS ir plėšomos sūrio dešrelės PIK-NIK.

Gruodžio 10 dieną Lietuvos Respublikos ambasadoje Delyje įvyko „Lietuviškų produktų delikatesų vakarėlis“, kurio metu gausiai susirinkusiems verslo klientams pristatyti išskirtiniai bendrovės produktai — vienintelės Lietuvoje gaminamos PIK-NIK plėšomos sūrio dešrelės ir mūsų šalyje sau lygių neturintis bei per 20 tarptautinių maisto pramonės parodų nugalėtojas kietasis sūris DŽIUGAS. Šie produktai ypač sudomino verslo atstovus. Degustacijos metu už išskirtinį skonį jie negailėjo liaupsų nei DŽIUGUI, nei PIK-NIK.

Gruodžio 11-13 dienomis suengtoje parodoje „India fine food 2013“ taip pat pristatytos plėšomos sūrio dešrelės PIK-NIK ir kietasis sūris DŽIUGAS. Ir čia šiuos produktus degustavo bei labai jais domėjosi pirkėjai ir vartotojai, pažėrę nepriekaištingų įvertinimų.

Parodoje „India fine food 2013“ ir „Lietuviškų produktų delikatesų vakarėlyje“ DŽIUGUI ir PIK-NIK ats-

tovavo bei juos patraukliai reprezentavo bendrovės PIK-NIK rinkodaros ir pardavimų vadovas Vytautas Oleškevičius ir Estijos par-

davimų vadybininkas Dainius Dromantas.

„Pienininkystės“ informacija

Ūkininkai džiaugėsi ministro dėmesiu gyvulininkystės sektoriui

Pirmoji 2014 metų žemės ūkio ministro prof. Vigilijaus Juknos ir atsakingų ministerijos pareigūnų viešnage šiais metais – į Žemaitijos sostinę Telšius. Rajono ūkininkai gausiai rinkosi į susitikimą ir ilgai svečių nepaleido, užduodami jiems aktualiausius klausimus. Ministro komandai tai jau 48-asis lankomas rajonas.

Ministras prof. Vigilijus Jukna pirmiausia atkreipė dėmesį į sėkmingai pasibaigusius 2013 metus. „Gruodžio pabaigoje oficialiai patvirtinome bendrosios žemės ūkio politikos reformą, tai reiškia, kad ūkininkams nurodėme aiškias 2014–2020 metų paramos nuostatas, svarbiausius sektoriaus prioritetus,“ – pastebėjo V. Jukna. Ypač ministras akcentavo su gamybos susietos paramos naudą, nes būtent 2007 metais atsiejus paramą nuo gamybos prasidėjo gyvulininkystės nuosmukis. „Naujajame periode 13 proc. tiesioginės paramos vėl bus susieta su gamyba“, – pastebėjo ministras.

Nuo 2015 metų tiesioginės išmokos galės būti mokamos tik aktyviems ūkininkams, kurie iš tikrųjų realiai dirba. Papildoma nacionalinė parama bus mokama iki pat 2020 metų, ją palaipsniui mažinant. Pavyzdžiui, 2015 metais bus mokamos 75 proc. papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos nuo 2013 metų lygio, kasmet jas mažinant po 5 proc. „Ne visada mes galime priimti tokius sprendimus, kokių norėtume, kadangi turime atsizvelgti net į 28

valstybių norus. Tad nepaisant numatyto papildomų išmokų mažinimo, vis tiek tai džiugi žinia, kadangi anksčiau šios paramos buvo atsisakyta“, – teigė ministras.

V. Jukna taip pat pastebėjo, kad praėjusiais metais buvo perskirstytos 2007–2013 metams skirtos lėšos, likutį nukreipiant svarbiausiems sektoriams, ypač – gyvulininkystės projektams skatinti. „2007–2013 metais gyvulininkystės sektorius panaudojo 2 kartus mažiau paramos nei augalininkystės. Situacija nėra gera, būtina teisingai sudėlioti prioritetus, tolygiai paskirstyti lėšas ir sudaryti palankias sąlygas joms panaudoti. Todėl ypatingai džiaugiuosi, kad dar 2013 metais radome papildomus 60 mln. litų gyvulininkystei paremti. Paraiškų sulaukėme net už 190 mln. Kreipėmės į EK prašydami trūkstantis lėšas paimti jau iš naujojo laikotarpio ir taip paremti mūsų ūkininkus“, – kalbėjo ministras.

Ūkininkai džiaugėsi ministro dėmesiu gyvulininkystės sektoriui bei pateikė savų pasiūlymų, pavyzdžiui, trūkstant veterinarijos gydytojų, leisti šia veikla užsiimti ir baigusiems aukštesniuosius mokslus.

Ministras atkreipė dėmesį, kad 2013 metais patvirtinta Nacionalinė gyvulininkystės sektoriaus plėtros 2014–2020 metų programa: „Šią programą tvirtinome Vyriausybėje tam, kad keičiantis valdžioms išliktų jos tęstinumas. Programoje nustatyti sektoriaus plėtros tikslai ir uždaviniai, numatyta sukurti palankią aplinką vystyti ir plėsti gyvulininkystės ūkius, realizuoti gyvulininkystės produkciją, didinti ūkinių gyvūnų skaičių, suformuoti patrauklų gyvulininkystės produktų įvaizdį šalyje ir užsienyje“.

Ministerijos Kaimo plėtros departamento Kompensacijų ir investicijų skyriaus vyr. specialistė Milda Jusienė pristatė kaimo plėtros aktualijas. Ji atkreipė dėmesį, kad kaimo plėtrai finansinis vokus 2014–2020 metams yra mažesnis net 17 proc. – jis sudaro 6,798 mlrd. litų, tad ypatingai svarbu atsakingai parinkti remiamas priemones siekiant skatinti žemės ūkio konkurencingumą, užtikrinti tausojantį gamtos išteklių valdymą, siekti subalansuotos kaimo ekonomikos ir bendruomenių plėtros.

Sulaukta klausimų ir apie tiesioginių išmokų mokėjimą. Šią temą pristatė ministerijos išmokų už plotus skyriaus vedėjas Karolis Anužis. Jis pabrėžė, jei dabar vienodą plotą turintys ūkininkai gau-

Vigilijus Jukna.

na vienodas išmokas, tai nuo 2015 metų jos gali skirtis, kadangi tiesioginių išmokų voko skirstymas susidės iš kelių dalių: VIPS (toliau tęsiama dabar galiojančios sistemos dalis, kuomet išmoka mokama už deklaruotą plotą) arba bazinės išmokos schemos (išmoka mokama už aktyvuotą teisę į išmoką, kuri turi būti susieta su paramai tinkamu žemės plotu), „Žalinimo“ išmokos, išmokos jauniems ūkininkams ir, valstybei narei pasirinkus (neprivalomos dalys): smulkiųjų ūkininkų išmokos, susietosios išmokos bei išmokos už nepalankias ūkininkavimui vietas.

Susitikimo metu ūkininkai užda-

vė ir kitokių aktualiausių klausimų – apie paramos intensyvumą modernizavimui, mažiau palankių ūkininkauti teritorijų išskyrimą, darbo saugos klausimų pildymą, būdus didinti pieninių karvių skaičių, programos „Parama vaikams“ įgyvendinimą, geros agrarinės būklės reikalavimus ir t.t.

Atsisveikindamas su ūkininkais V. Jukna linkėjo jiems optimizmo: „Džiaukimės tuo, kad gerėja produkcijos kokybė, didėja augalininkystės derlius, gražėja kaimas. Tik visi kartu dirbdami galėsime pasiekti gerų rezultatų. Tad linkiu gero naujųjų metų derliaus ir sėkmės visuose darbuose“.

Metų geriausiems — padėkos ir gėlės

Baigiantis 2013-iesiems, Žemaitės dramos teatre pagerbti geriausi „Žemaitijos pieno“ darbuotojai, kurių indėlis leido įmonei garsinti gerą savo vardą Lietuvoje ir pasaulyje.

Pirmiausia iškilmingo renginio vedėjas Dovydas Bajoras glausitai supažindino susirinkusiuosius su svarbiausiais praėjusių metų laimėjimais. Apie juos buvo rašyta praėjusiam „Pienininkystės“ laikraščio numeryje. Vis tik įspūdingiausių dar kartą nevalia pamiršti, ypač kalbant apie legendinio sūrio DŽIUGAS svarias per-

gales, pažymėtas aukščiausiais apdovanojimais ir įvertinimais.

Žemaičių sūrininkų tituluočiausias produktas 2013-ųjų laimėjimų odiseją pradėjo nuo vasario mėnesio, kur Maskvoje įvykusioje didžiausioje Rusijos ir Rytų Europos parodoje „Prodekspo 2013“ laimėjo geriausio produkto nominaciją – aukso medalį.

Balandį Žemaitijos sostinėje duris pravėrė Sūrio DŽIUGAS namai, o gegužę pirmą kartą surengta Džiugadienio šventė ir dalyvaujant kompetentingai ir autoritetingai komisijai išrašytas pirmasis sūrio DŽIUGAS sertifikatas.

Birželis Lietuvoje sau lygių neturinčiam sūriui atnešė apdovanojimus iš Briuselio ir Šanchajaus. Briuselyje konkurse „Superior taste AWARD“ DŽIUGAS už pirmąją išvaizdą gavo dvi aukso žvaigžduotes iš trijų galimų. O Šanchajuje DŽIUGAS įvertintas „SIAL Innovation 2013 Grand Prix“. Tokio apdovanojimo Azijos žemyne dar nėra pelnusi nė viena mūsų šalies maisto pramonės įmonė.

Rugpjūtis žemaičių sūrininkams pažėrė net šešis apdovanojimus Nantviče (Jungtinė Karalystė), kur tris iš jų pelnė DŽIUGAS – vieną

aukso ir du sidabro medalius. Šį mėnesį atidaryti pirmieji už Lietuvos ribų ir septintieji Sūrio DŽIUGAS namai Sankt Peterburge.

Rugsėjo mėnesį DŽIUGAS Budapešte neturėjo sau lygių Europos tautų sūrio konkurse. Jam pripažinta pirmoji vieta.

Spalį DŽIUGAI nusilenkė vokiečiai. Anugoje šio sūrio rinkinys su medumi ir suvenyru paskelbti inovatyviausiu ir pelnė „Top innovations of Anuga 2013“.

Lapkriūtį mūsų šalį ir Europą apskriejo ypač maloni žinia, kai Prezidentė Dalia Grybauskaitė pasveikino Vokietijos kanclerę Angelą Merkel su pergale rinkimuose, įteikdama jai legendinį DŽIUGO sūrį.

Šie ir kiti laimėjimai pasiekti sąžiningu, kruopščiu, kūrybingu bendrovės žmonių darbu. Paties geriausiems nuoširdžių žodžių negailėjo Personalo ir teisės direktoriaus pavaduotoja Diana Abelkienė: „Džiugu, kad jau keletus metų tradiciškai sveikiname geriausius įmonės darbuotojus, nes kiekvieno indėlis į įmonės veiklą bei rezultatus – labai svarbus. Nepaisant užimamų pareigų ir atliekamų užduočių, visi darbuotojai žengia į bendrą tikslą, kurdami ir gamindami kokybiškus produktus bei telkdami gausų būrį patenkintų ir laimingų įmonės gaminių klientų.“

(Nukelta į 3 psl.)

Valdybos pirmininkas Algirdas Pažemeckas ir pirkimų skyriaus darbuotojas Artūras Eirošius.

Šviežių pieno produktų cecho darbuotojai.

Valdybos pirmininkas Algirdas Pažemeckas ir Administracijos darbuotoja Regina Ukrinienė.

Metų geriausiems — padėkos ir gėlės

(Atkelta iš 2 psl.)

Pasiekusieji puikių darbo rezultatų visada būna įvertinti, nes vertinimas idėjas pastebi kiekvienas vadovas“ — sakė Personalo ir teisės direktoriaus pavaduotoja.

Į sceną pakviestas valdybos pirmininkas Algirdas Pažemeckas geriauosius bendrovės darbuotojus apdovanojo padėkos raštais. Jam talkino Nepriklausomų tyrimų laboratorijos direktorė Gražina Norkevičienė ir Diana Abelkienė. A. Pažemeckas padėjo visiems darbščiausiems ir kūrybingiausiems, kurių dėka įmonė pasiekia puikių rezultatų ir palinkėjo su meile, polėkiu ir entuziazmu dirbuotis 2014 metais.

Po apdovanojimų įteikimo ceremonijos visus linksmo Klaipėdos šokių grupės „Hatarą“ šokėjos, vokalinė popklasikos grupė „Bella musica“, žaviosios „4 roses“ merginos bei įspūdingų balsų savininkai — Deivis su Renata.

Personalo ir teisės departamentas:

Vaida Burnickytė, apsaugos darbuotoja;

Aldona Adomavičienė, patalpų ir aplinkos prižiūrėtoja/pagalbinė darbininkė;

Silverija Šablinskienė, rūbininkė; Albertas Jonušas, virtuvės darbuotojas.

Administracija:

Regina Ukrinienė, sekretorė; Vilija Petrošienė, kokybės vadovė;

Gražina Norkevičienė, UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“ direktorė.

Finansų departamentas:

Jurgita Dacytė, užsakymų vadybininkė;

Stanislava Vaičienė, realizacijos vyresnioji buhalterė;

Viktorija Ragauskienė, vyresnioji buhalterė žaliavai.

Pardavimų ir rinkodaros departamentas:

Ingrida Žemaitaitienė, Klaipėdos filialo vadovė;

Jūratė Murauskienė, Klaipėdos filialo pardavimų vadybininkė;

Rimantas Bučinskas, Panevėžio filialo pardavimų vadybininkas;

Irma Zino, Telšių filialo pardavimų vadybininkė;

Aivaras Lukšta, Vilniaus filialo pardavimų vadybininkas;

Rasa Atkočiūnienė, Klaipėdos filialo užsakymų priėmėja;

Jurgita Čepokienė, Panevėžio filialo vyr. užsakymų priėmėja;

Jurgita Sivickienė, Telšių filialo užsakymų priėmėja;

Dalia Rumbutienė, Vilniaus filialo vyr. užsakymų priėmėja;

Stasys Savickas, Klaipėdos filialo vairuotojas ekspeditorius;

Nerijus Jarutis, Panevėžio filialo vairuotojas ekspeditorius;

Sigitas Kulevičius, Telšių filialo vairuotojas ekspeditorius;

Remigijus Dikšaitis, Kauno filialo vairuotojas ekspeditorius;

Saulius Sadauskas, Vilniaus filialo vairuotojas ekspeditorius;

Oksana Masiliauskienė, apskaitininkė;

Vitalijus Petrošius, elektrokrautuvo vairuotojas;

Rasa Sudarrienė, produkcijos atrinkėja;

Asta Gaubienė, „Džiugas“, „Germanitas“ pardavimų-rinkodaros grupės vadovė;

Jurgita Petrauskienė, pardavimų vadovė;

Dainius Dromantas, Estijos pardavimų vadybininkas;

Loreta Lukšienė, Lietuvos tinklų pardavimų vadovė.

Eksporto skyrius:

Rimantas Banevičius, eksporto vadovas;

Audrius Staponkus, eksporto grupės vadovas;

Vilija Bartkuvienė, eksporto direktoriaus pavaduotoja;

Ilona Keliuskienė, vadovė Vokietijos rinkai;

Rūta Grimaitė, eksporto vadybininkė;

Erlandas Kanapeckas, eksporto vadybininkas;

Vera Eigminienė, deklarantė užsakymų vadybininkė.

Logistikos departamentas:

Jonas Daubaris, šaltkalvis;

Rimas Latakas, techninės pagalbos vairuotojas;

Evaldas Šiaulevičius, inžinierius mechanikas;

Marius Šteinys, produkcijos logistikos vadovas;

Violeta Norvilienė, dispečerė;

Antanas Makaris, vairuotojas ekspeditorius;

Artūras Sirius, vairuotojas ekspeditorius;

Viktoras Pabijonavičius, vairuotojas laborantas;

Gintaras Kačinskis, vairuotojas laborantas;

Arūnas Šimkevičius, vairuotojas laborantas;

Virginijus Žvirblis, vairuotojas laborantas;

Ramūnas Dargis, transporto vadovas.

Gamybos ir žaliavos pirkimo departamentas:

Aidas Adomaitis, elektros baro meistras;

Donatas Riškus, automatikų baro meistras;

Vaclovas Jonikavičius, mašinistas šaltkalvis;

Kazimieras Vičius, elektrikas;

Virginijus Bušma, katilinės mašinistas;

Jonas Steckis, freoninių šaldymo įrengimų šaltkalvis remontininkas;

Juozas Barodica, tekintojas frezuotojas;

Stasys Radavičius, šaltkalvis remontininkas;

Jonas Vainavičius, dažytojas;

Virginijus Radavičius, meistras;

Laima Martinkienė, pieno surinkėja;

Nijolė Gudavičienė, pieno surinkėja;

Aldona Urbonienė, pieno surinkėja;

Jonas Žukauskas, vairuotojas laborantas;

Vilius Stonys, vairuotojas laborantas;

Algirdas Jokubauskas, vairuotojas laborantas;

Ramūnas Vilda, pieno privėžėjas;

Liudvina Skurdalienė, Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja;

Gvidas Domarkas, Žaliavos pirkimo vadybininkas;

Karolina Gečaitė, Žaliavos pirkimo vadybininkė.

Lydytų-fasuotų sūrių cechus:

Irena Tamošauskienė, meistrė;

Aušra Beniūšienė, operatorė;

Lygija Žadeikienė, meistrė;

Biruta Bytautienė, gamybos darbininkė;

Janina Radėnienė, gamybos darbininkė;

Jūratė Černiauskaitė-Vagnorienė, gamybos darbininkė;

Aurelija Miltinienė, gamybos darbininkė;

ŠPP cechus:

Eugenija Gedvilienė, meistrė;

Darius Jokšas, automatikas;

Saulius Bulašas, šaltkalvis;

Rolandas Gelvinauskas, aparatininkas;

Stanislovas Gedvilas, operatorius;

Irena Rimkienė, operatorė;

Kristina Šiaulienė, gamybos darbininkė;

Algirdas Žvinklys, gamybos dar-

bininkas;

Alma Vaitkuvienė, gamybos darbininkė;

Vilma Servienė, gamybos darbininkė;

Daiva Libikienė, gamybos darbininkė;

Mindaugas Mikuta, gamybos darbininkas;

Nijolė Jarutienė, gamybos darbininkė.

Sviesto sūrių-sausų pieno produktų cechus:

Artūras Kergė, automatikas;

Gintaras Viskantas, automatikos inžinierius;

Aleksas Bladžinauskas, šaltkalvis;

Vladislovas Kazlauskis, elektrikas;

Alfonas Norvidas, šaltkalvis;

Eugenija Vičiuvienė, operatorė;

Laima Venckienė, gamybos darbininkė;

Mindaugas Bartkus, operatorius;

Vytautas Sabaliauskis, meistras;

Aleksandras Petrošius, operatorius;

Rima Leščiauskienė, fasuotoja;

Audronius Venckus, meistras;

Romualdas Perminas, meistras;

Algirdas Jucys, meistras;

Ilona Jonikienė, pieno priėmėja;

Albertas Jonikas, aparatininkas;

Arūnas Stančikas, Čip operatorius;

Milda Užpalienė, meistrė;

Mantas Girdenis, operatorius;

Tomas Viskontas, elektrokrautuvo vairuotojas;

Jurgita Bulašienė, gamybos darbininkė;

Rasa Norvydienė, operatorė;

Vanda Brasienė, gamybos darbininkė;

Andrius Gedvilas, aparatininkas;

Danutė Striaukienė, aparatininkė.

Pirkimų skyrius:

Jolanta Bočkienė, pirkimų vadybininkė;

Artūras Eirošius, krovėjas.

Atskirai padėkota Eksporto skyriaus darbuotojams už pasiekimus mūsų strateginėse rinkose.

Gamybos ir Žaliavos pirkimo departamento Technikos ir Žaliavos pirkimo skyriaus darbuotojai.

Lydytų-fasuotų sūrių cecho darbuotojai.

Personalo ir teisės departamento darbuotojai.

Sviesto sūrių-sausų pieno produktų cecho darbuotojai.

Logistikos departamento darbuotojai.

Pardavimų ir rinkodaros departamento darbuotojai.

2013 m. IV ketvirčio geriausiai ūkininkai pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Marina Niedvaraitė

Pirmoje grupėje (per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno) Stalgėnų k., Stalgėnų sen., Plungės r.

Zita Pudžimienė

Antroje grupėje (per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno) Einoraičių k., Šiaulių sen., Šiaulių r.

Vytautas Vaišvila

Trečioje grupėje (per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno) Kalniškių k., Šaukėnų sen., Kelmės r.

Vladas Maraula

Ketvirtoje grupėje (per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno) Grygailiškės k., Ž.Naumiesčio sen., Šilutės r.

Adomas Gervinskas

Penktoje grupėje (per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno) Daukšių k., Skuodo sen., Skuodo r.

Bronislava Grauslienė

Geriausio ekologiško pieno gamintoja Jodėnų k., Nausodžio sen., Plungės r.

Sausį savo jubiliejinius gimtadienius arba sukaktis šventė 6 ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

40 metų sukako **Rasai Narkienei**, gyvenančiai Plungės rajone, Stalgėnų seniūnijoje, Milašaičių kaime ir **Gitanai Buivydienei**, gyvenančiai Joniškio rajone, Žagarės seniūnijoje, Stungių kaime.

50 metų jubiliejus šventė Kelmės rajono Kražių seniūnijos Butkiškės kaimo ūkininkė **Nijolė Remeikienė**, Telšių rajono Ryškėnų seniūnijos Lauko Sodos miestelio ūkininkas **Vytautas Rimkus** ir Jurbarko rajono Stakių kaime gyvenantis **Sigitas Lebedinskas**.

70 metų sukako ūkininkei iš Utenos rajono Leliūnų kaimo Lankelių kaimo **Valei Kulakauskienei**.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniienė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai Jurgita Zaboraitė, Aldona Krikščiūnienė, Gvidas Domarkas, Vidmantas Bajarūnas ir Artūras Titiškis.

Jaunystėje į melžtuvę nesizvalgė

Rasa Norkienė, kilusi iš Plungės rajono Milašaičių kaimo ir baigusi studijas Kaune, laimės svetur neieškojo – sugrįžo į tėviškę. Čia su vyru Antanu nusipirko sodybą ir pažaizū emė kurti savo ūkį.

Rasa Norkienė.

Dar ir šiandien Rasa su šypsena prisimena, kai kartą grįžusi mokslo atostogų pas tėvėlius, mamos paprašyta pamelžti karvę, kategoriškai atsisakė.

Šiandien Rasos ir Antano ūkis skaičiuoja aštuntus metus. Iki tol, apie 7 metus, pieną tiekėdavo Mi-

lašaičių stacionariam punktui. Geru žodžiu Rasa mini šio punkto pieno surinkėją Albiną Papijevį. Sumanūs ūkininkai, įgyvendindami Ūkio valdų modernizavimo programą, įsigijo šienavimo technikos, kuri labai praverčia ruošiant kokybiškus pašarus.

Norkų šeimoje auga trys atžalos. Sūnus Antanas studijuoja Plungės technologijų ir verslo kolegijoje. Dukra Greta mokosi Plungės „Saulės“ gimnazijoje. Jaunėlė Gabrielė – penktos klasės moksleivė. Tėvai labai džiaugiasi darbščiais vaikais, kurie noriai padeda ūkio darbuose.

Anksčiau Rasa mėgo megzti, tačiau dabar mėgstamam užsiėmimui laiko vis labiau pritrūksta. Jau penkti metai, kai šauni ir gražiai sutarianti šeimyna gyvena naujame, puikiai įrengtame name, prižiūrimame darbščių šeiminių rankų.

Randa laiko ir pramogoms

Sigito Lebedinsko tėviškė – Jurbarko rajone, Stakių kaime. Augo gausioje šeimoje, nuosavos žemės neturėjo. Sigitas baigė Raseinių proftechninę mokyklą, dirbo tarybiniame ūkyje traktorininku, o derliaus dorojimo metu – kombainininku.

S. Lebedinskas ūkininkauti pradėjo irstant ūkiams, pagal Valsėtiečių ūkio įstatymą, turėdamas 25 ha žemės ir 3 melžiamas karves.

Dalyvavo kiek įmanoma visose ES paramos programose ūkininkams. „Žemaitijos pienui“ pieną tiekia nuo 2008 metų. Ūkininkas norėtų plėsti ūkį, tačiau susiduria su sunkumais – neranda parduodamos žemės.

Žmona Rūta džiaugiasi vyro supratingumu ir didžiuojasi judviejų susiklausymu bei darna.

Pora užaugino tris vaikus. Sūnus Aldas ūkininkauja kartu su tėvu. Jo žmona Neringa turi savo verslą – auginą gėles. Dukra Ieva – būsima agronomė, šiuo metu studijuoja Kaune. Jaunėlis Simonas mokosi 11 klasėje.

Sigitas Lebedinskas su žmona Rūta.

Sigitas su žmona ar namiškiais laisvu nuo darbų metu nuvyksta į koncertus, itin mėgsta krepšinio

varžybas – dažnai už savo mėgstamą komandą serga Žalgirio arenoje Kaune.

Džiaugiasi draugiška šeima

Nijolė Remeikienė ūkininkauja Kelmės rajone, Butkiškės kaime. Su „Žemaitijos pienu“ bendradarbiauja jau visą dešimtmetį.

Rimeikai ūkininkauti pradėjo turėdami tris karves. Už pajus nusipirkę fermas, didino bandą. Savo jėgomis pasistatė veršides telyčioms, kurios praverčia nuolatos auginamai bandai atnaujinti ir padidinti.

Savo ūkyje Nijolė dirba su vyru Tomu, jiems padeda sūnus Tadas. „Talkos per patį darbymetį sulaukiame ir iš sūnaus Aurelijaus. Dukra Monika šiuo metu studentė, mokosi Klaipėdoje antrame kurse“, – džiaugiasi draugiška ir gražia šeima Nijolė.

Kad ir neturinti daug laisvo laiko, visada jo randa pramogoms ir išvykoms su šeima ir draugais.

Pasak „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkės Aldonos Krikščiūnienės, Nijolė labai maloni ir visuomet kaimynams pasiruošusi pagalbėti moteris.

Nijolė Remeikienė.

Jaučiasi savose vėžėse

Gitana Buivydienė ūkininkauja Joniškio rajone, Stungių kaime. „Žemaitijos pienui“ pieną tiekia gal jau dešimtmetį.

Baigusi vidurinę, Gitana nutarė ūkininkauti senelių žemėje gimtajame krašte.

Vyras Darius darbuojasi kaimyninėje Latvijoje, tad ūkyje tik didžiuosius darbus padeda nudirbti. Ten pat važiuoti užsidirbti buvo sumanusi ir Gitana, net išpardavė visas savo užaugintas karvutes, tačiau tai tęsėsi neilgai. Vėl viską reikėjo pradėti iš naujo.

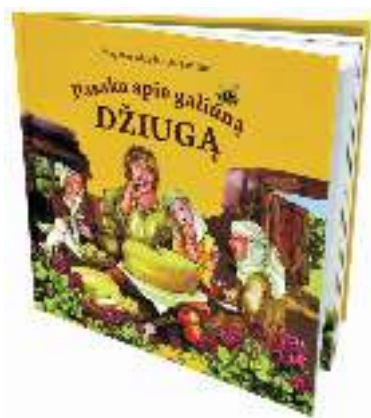
Ūkyje šiuo metu darbus nudirbti padeda dukra Justina. Kadangi mergina mokosi dvyliktoje klasėje, Gitana abejoja dėl pagalbos ateityje. Žmogų samdytų tik tuo atveju, jei bandą didintų dvigubai.

Gitana sako, kad šiuo metu ūkininkaudama jaučiasi savose vėžėse. Paklausta, kuri karvutė mylimiausia, atsakė, kad visos, vis paglostydama jas šypsosi ūkininkė. Ir iš tikrųjų matai laimingą, linksmą, besišypsantį žmogų, planuojantį ne tik didinti ūkį, bet ir puoselėti sodą, kuriame jau dabar 110 obelių.

„Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Aldona Krikščiūnienė, dažnai aplankanti ūkininkus, patenkinta jų darbu ir gera tvarka. Visa jų giminė puiki – tame pačiame kaime ūkininkaujanti Gitanos teta Stanislava irgi darbuojasi be priekaištų.

Gitana Buivydienė.

Mažiesiems skaitytojams — „Pasaka apie galiūną Džiugą“

Baigiantis 2013-iesiems „Žemaitijos pieno“ bendrovė išleido knygėlę patiems mažiausiems skaitytojams — „Pasaką apie galiūną Džiugą“, kurią parašė Steponas Algirdas Dačkevičius.

Vaikai, perskaityt šią pasaką, sužinos,

kokia buvo Žemaitijos sostinės — Telšių — įkūrėjo galiūno Džiugo vaikystė, kaip jis augo ir tvirtėjo, nuveikdamas tik gerus darbus.

„Žemaitijos pienas“ primena, kad pasakos herojaus vardas neatsiejamas nuo visame pasaulyje pripažinto kie-

tojo sūrio DŽIUGAS, o tėveliams linki, kad jų vaikai užaugtų tokie stiprūs ir kilniaširdžiai kaip garsusis Žemaitijos milžinas.

Mieli tėveliai, užsukę į Sūrio DŽIUGAS namus, visas „ČIA Market“ tinklo parduotuves nupirkite savo atžaloms negirdėtą ir įdomią knygėlę apie Žemaitijos krašto galiūną. Pasaką galima įsigyti ir internete www.dziugashouse.lt

„Pienininkystės“ informacija

„Žemaitijos pieno“ - „Dobilo“ vyrų krepšinio komandą lydi gera nuotaika

Įpusėjo Vilniaus krepšinio įmonių lygos sezonas, kuriam „Žemaitijos pieno“ - „Dobilo“ vyrų krepšinio komanda bendroje įskaitoje užima devintą vietą. Šį sezoną jau pasiekėme gerų rezultatų. Laimėjome svarbias varžybas su praėjusių metų sezono čempionais „Lietuvos geležinkelių“ komanda.

Kalbinu pagrindinius komandos žaidėjus — Mindaugą Bugaitį ir Vilių Jovaišą iš „Žemaitijos pieno investicijos“, Dainių Dromantą ir Tomą Čepanoną iš „Žemaitijos pieno“.

— Mindaugai, kokios pagrindinės „Žemaitijos pieno“ - „Dobilo“ vyrų krepšinio komandos stipriosios pusės?

— Žaidžiame penktadieniais, todėl tai gera iškrova po savaitės darbų. Komandos stiprioji pusė — susitelkimas bendram rezultatui, kova už kiekvieną tašką. Neatsižvelgiant į susirinkusiųjų skaičių, šešių žmonių komanda gali sukurti mažą stebuklą prieš stiprią komandą. Tai įtakoja gerą narių nuotaiką, pakilią atmosferą komandos viduje, norą ir tiks-

lą per žaidžiamas minutes atiduoti visą save ir pasiekti gerų ne tik asmeninių, bet ir komandinių rezultatų. Nepaisant skirtingų kiekvieno asmeninių fizinių galimybių, išliekame kaip komanda — tikra laivo įgula vandenyno viduryje.

— Dainiau, ar šioje komandoje, kuri dalyvauja VKL, yra aiškūs lyderiai? Kokie tavo pastebėjimai?

— Aiškūs lyderiai, kuriais komanda gali remtis sunkiausiu metu, yra Vilius Jovaiša ir Mykolas Krivcovas. Tačiau kiekvienas komandos narys yra naudingas. Ypač

puikus tandemas — broliai Gediminas ir Mindaugas Bugaičiai. Gediminas labiau pasižymi pelnytais taškais, o Mindaugas — atkovotais kamuoliais. Tarsi Lietuvos krepšinio rinktinėje, į juos komandos draugai kreipiasi: „BROLI“, neišskirdami nė vieno. Mindaugas Baltrušaitis yra tikra komandos dvasia ir siela, kuris sugeba visus nuteikti optimistiškai, esant net sunkiausioms varžyboms. Dainius Dromantas savo „kieta“ gynyba, emocijomis ir karštu temperamentu taip pat bando uždegti komandą atsakingiausiais varžybų momentais. Kiekvienas šių žaidėjų gali bet kada pasireikšti ir tapti netikėta staigmena priešininkams.

— Viliau, kokią taktiką reikėtų naudoti, norint turėti aukštas pozicijas VKL „Žemaitijos pieno“ - „Dobilo“ komandai?

— Reikėtų geresnio susižaidimo ginantis aikštelėje, kartais per daug skubame, pridarome klaidų. Rezultatai nėra blogi, nes visi vyrai stengiasi, kovoja, atiduoda visas jėgas per varžybas. Žinoma, esame visi dirbantys žaidėjai, todėl ne visada pavyksta gausiai susirinkti į varžybas, juo labiau, ką kalbėti apie intensyvesnes treniruotes kartu. Tokie kliuviniai įtakoja rezultatus. Rungtynių braižas visada aptiriamas prieš rungtynes. Tai leidžia operatyviai sureaguoti į priešininkų taktiką. Išlaikydami panašų tempą ir dar labiau pasitempę, šį sezoną galime pasiekti aukštų rezultatų.

— Tomai, ką reiškia krepšinis „Žemaitijos pieno“ kolektyvui, jo bendruomeniškumui stiprinti?

— Norėdami geriau suprasti vienas kitą darbinėje veikloje, kurio-

je esame savo srities specialistai ir kiekvienas atsakingas už konkrečią veiklą, privalome ieškoti įvairiausių bendravimo priemonių. Jos suteikia kolektyvui tvirtumo, gerina komandinio darbo dvasią, sukuria geresnę atmosferą kolektyve. O tai gerina darbo kokybę, stiprina bendruomeniškumą. Be abejonės, visos veiklos, kurios yra nesusijusios su darbu, taip pat mus vienija ir stiprina kaip „Ze-

maityjos pieno“ kolektyvą.

— Ačiū komandos nariams už gražų sportinės idėjos palaikymą bei gerų komandinių rezultatų siekimą. Gerų, darbingų ir sėkmingų 2014 metų!

Mindaugas Baltrušaitis
„Žemaitijos pieno“ - „Dobilo“
vyrų krepšinio komandos
vadovas

Laisvalaikio pomėgis — žuvininkystė

Vytauto Rimkaus tėviškė — Telšių rajone, Ryškėnų seniūnijoje, Muitaičių kaime. Žmona kilusi iš Lauko Sodos miestelio. Vytautas baigė buvusį Rietavo žemės ūkio technikumą, įgijo technikos mechaniko specialybę.

Prieš pradėdamas šį verslą, V.Rimkus dirbo buvusiam Ryškėnų tarybiniam ūkyje. Ūkininkauja nuo 2002 metų, ūkį perėmęs iš kaimyno, kuris pasitraukė iš šio verslo.

Ūkininkas naudojami beveik visomis Europos Sąjungos paramos programomis. Įsigijo traktorių, šienavimo technikos, kitus padargus. Tuo labai džiaugiasi ir toliau planuoja naudotis europine parama. Rimkai „Žemaitijos pienui“ pieną parduoda nuo pat ūkininkavimo pradžios.

Su žmona Saliute Vytautas užaugino dvi dukteris — Vitą ir Gitaną. Vita šiuo metu padeda tėveliui ūkininkauti, o Gitana dirba Vilniuje ir prie žemės ūkio darbų prikimba tik grįžusi.

„Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Gvidas Domarkas apgailestauja, kad, nuvykęs pas Rimkus, nesutiko ūkininko žmonos ir negalėjo paklausinti apie sutuoktinio geriausias savybes. Tačiau pats drąsiai teigia, kad Vytautas labai nuoširdus žmogus.

Vienintelis ir didžiausias ūkininko pomėgis — žuvininkystė. Vyriškis turi tvenkinį, kuriame pilna žuvų, ir jomis rūpinasi.

Vytautas Rimkus.

Gamtoje ir darbe jaučia harmoniją

Meilė gamtai ir gyvuliui leidžia Valei Kulakauskienei puikiai tvarkytis savame ūkyje.

Baigusi Vilniaus pedagoginį institutą ir įgijusi biologės chemikės specialybę, Valė pradėjo mokytojauti Molėtų rajone. Likimas lėmė išsikelti arčiau gimtinės. Utenoje vadovavo jaunųjų gamtininkų stočiai, o prireikus mamai didesnės pagalbos, grįžo į gimtuosius namus.

Pasinaudojus Pieno, Nitratų ir Pusiau natūrinio ūkio direktyvų parama, Valė džiaugiasi įsigyta technika ir ant kojų atsistojusiu ūkiu. Pagrindiniai jos pagalbininkai — sūnus Arūnas ir anūkas Karolis. Valė nuoširdžiai tiki, kad ateityje ūkininkavimo patirtį perims anūkas. Šiandien Karolis yra Utenos kolegijos pirmakursis ir gilina žinias transporto versle. Ateityje ūkis turėtų plėstis, nes numatoma didinti karvidę.

Pats mieliausias Valės hobis — žolelių rinkimas, jų džiovimas ir panaudojimas pagal paskirtį. Rožių žiedai — širdžiai, melisa — nuo persalimo.

Ūkininkė labai džiaugiasi bendradarbiavimu su „Žemaitijos pienu“ ir tvirtai įsitikinusi, kad jos ūkis dar ilgai gyvuos.

Valė Kulakauskienė.

Naujiena — ankstyvojo karvių veršingumo nustatymas kartu su infekcinių ligų tyrimais

Nacionalinio maisto ir veterinarijos rizikos vertinimo instituto specialistai (NMVRVI) šiandieną jau gali pasiūlyti ūkininkams, kartu su galvijų infekcinių ligų stebėsenos tyrimais, atlikti ir ankstyvąjį karvių veršingumo tyrimą nuo 28 paros po karvės sėklinimo. Tai pirmas patikimas ir Lietuvoje patikrintas veršingumo baltymo nustatymo imunologiniais tyrimais metodas.

Per pastaruosius dešimtmečius, tiek veterinarijos, tiek biomedicinos, žemės ūkio ar kitose srityse mokslininkai sukūrė ir pateikė nemažai racionalių pasiūlymų, naujų, pažangių tyrimo metodų, diegiant juos į gamybą. Viena iš šių sričių, kur kreipiamas didelis dėmesys jai gerinti ir tobulinti — gyvulininkystės sektorius.

Gyvulininkystė nuo seno buvo svarbi žemės ūkio sritis, aprūpinanti gyventojus maisto produktais bei suteikianti galimybę eksportuoti galvijus į kitas šalis.

Tiksliai, profesionaliai ir operatyviai

Vienas iš pagrindinių tikslų, su kuriais šiandieną susiduria ūkininkai auginantys galvijus — ankstyvasis karvių veršingumo nustatymas. Tai vienas iš svarbiausių veiksnių lemiančių galvijų bandos reprodukciją ir pelningumą.

Savaime suprantama, kad ūkininkams, auginantiems galvijus, didžiausias turtas yra jų prieauglis, tai yra, gimę veršeliai, kurie didina bandą ir džiaugsma, juos auginant bei intensyvi karvių laktacija — pilną nešantis laikotarpis po apsiveršavimo.

Karvės veršingumas, kaip aiškina NMVRVI Serologinių tyrimų

skyriaus vedėja dr. Jūratė Buitkuvienė, nustatomas pagal: karvės išvaizdą, klinikinius požymius, anamnezės duomenis, karvės rūją, laboratorinius tyrimus, hormonų (progesterono) raidos pokyčius, kurie atsiranda veršingumo metu, histologinį metodą (citologinis makšties gleivinės mėginio įvertinimas).

Vis tik, praktikos patikrintu ir optimaliausiu metodu yra specifinių neštumo baltymų tyrimai, tai yra veršingumo baltymų, kurie sintetiniami placentoje, aptikimas laboratoriniais tyrimais. Šie tyrimai atliekami imunofermentinės analizės metodu (IFA) ir šio metodo pagrindu sukurti diagnostiniai rinkiniai veršingumo baltymui identifikuoti bei ankstyvajam embrioniniam mirtingumui nustatyti. Naudojant šį metodą, išvengiama kontakto tarp gyvulių per diagnostikos įrankius. Tuo būdu sumažinama infekcijos paplitimo galimybė ir streso poveikis gyvuliui. 2011 m. rugpjūčio 9 dieną Amerikoje buvo pristatytas naujas „Ankstyvasis karvių veršingumo nustatymas IFA metodu“ diagnostinis rinkinys, pagamintas „IDEXX Laboratories“ (JAV) gamintojo, bet skirtas ne tik Amerikos, bet jau ir pasaulinei rinkai.

Metodas pagrįstas antigeno — tiriamojo baltymo ir antikūno sąveika. Tam monokloniniai antikūnai, tai yra, antikūnai tik prieš tam tikrą antigeną, sujungiami su fermentu, galinčiu taip paveikti bespalvę medžiagą, kad ji virstų su tam tikra išreikšta spalva. Tyrimų rezultatai nuskaitomi spektrofotometru, naudojant atitinkamą, metodikoje nurodytą filtro bangos ilgį.

Taigi, kokios yra galimybės ir

koks yra šio naujo tyrimo — karvių veršingumo nustatymo, atliekant jį imunofermentinės analizės metodu — privalumas, patikimumas ir nauda? Galimybė yra, kadangi diagnostinis rinkinys jau pasiekė Lietuvos institutus bei laboratorijas, dirbančias gyvūnų imunologinių tyrimų srityje.

Vardinant metodo privalumus, galima būtų juos išskirstyti į keletą punktų.

Ankstyva diagnostika

Tai pagrindinis privalumas. IDEXX Galvijų neštumo diagnostinis rinkinys leidžia tiksliai aptikti vešingumo baltymus kraujo serume arba plazmoje nuo 28 paros po sėklinimo ir nuo 60-tos dienos po veršiovimosi.

Lyginant su rektiniu metodu, atsakymas gaunamas mėnesiu anksčiau, todėl neveršingos karvės, sulaukus rujos, vėl sėklinamos. Taip ūkis papildomai uždirba kelis šimtus litų, nes kiekviena diena, kuomet karvės lieka neveršingos, yra nuostolinga.

Greitas rezultato gavimas

Rezultatus galima gauti tą pačią dieną, kada buvo pristatyti mėginiai, kadangi laboratorijoje tyrimo atlikimas užtrunka tik 2,5 valandos.

Patikimas rezultatas

Atliekant tyrimus iš serumo ir plazmos, diagnostinis jautrumo vidurkis, yra 99,5% (tokiu tikslumu nustatomos veršingos karvės ir telyčios), o specifškumo vidurkis iš serumo siekia 93,1%, iš plazmos — net 94,7%.

Patogus darbo planavimą ir galimybių plėtimą

Veterinarijos gydytojai gali išplėsti savo siūlomas paslaugas ūkininkams ir, jiems pageidaujant, išsiaiškinti ankstyvą karvės veršin-

gumą be jokio papildomo darbo, tuo pačiu metu, kai galvijams atliekami planiniai stebėsenos (enzootinės galvijų leukozės, galvijų bruceliozės) ar kitu tikslu atliekamų infekcinių ligų tyrimai. Be abejo, tyrimus gali užsakyti ir patys augintojai, besirūpinantys savo bandos produktyvumu.

Skaičiai kalba patys už save

Nacionalinis maisto ir veterinarijos rizikos vertinimo institutas (NMVRVI) 2012 m. įsigijo ankstyvojo karvių veršingumo nustatymo IFA metodu rinkinį, tam kad patikrinti, ar, naudojant jį Lietuvos galvijų tyrimams, jautrumas ir specifiškumas, kurie yra pagrindiniai kokybės ir rezultatų patikimumo parametrai, atitinka gamintojų nurodytus. Instituto Serologinių tyrimų skyriaus specialistai, bendradarbiaudami su Alytaus, Lazdijų, Švenčionių, Šalčininkų bei Vilniaus rajonų ūkininkais bei veterinarijos gydytojais, atliko metodo patikrinimą. „Truputį veršingų“ karvių nebuvo rasta. Keliolika šimtų diagnostinių rinkinių per savo darbines praktiką naudoję specialistai gavo tiksliai apibrėžtus (teigiama arba neigiama) rezultatus. Galutiniai tyrimų rezultatai buvo patvirtinti, kai buvo gauta informacija iš veterinarijos gydytojų, atlikus rektalinės palpacijos karvėms, tyrimus. Visos 54-ios veršingumo tyrimo „neigiamai“ reaguojusios karvės po rektalinės apžiūros buvo nustatytos neveršingos.

Analizuojant ankstyvojo veršingumo tyrimo metu rastų „teigiamų“, tai yra, veršingų karvių bei po rektalinės apžiūros veterinarijos gydytojų pateiktus duomenis, nustatyta: kad praėjus 25-

28 paroms po karvės sėklinimo, tyrimų specifiškumo procentas siekė 83,3, praėjus 29-35 dienoms — 96,2%, 36-42 dienoms — 98%, o virš 43 dienų, visos 135 tirtos karvės buvo 100 procentų teisingai nustatytos veršingomis. Skaičiai kalba patys už save. Specialistų atlikti tyrimai ir gauti jų rezultatai siūlo puikią inovatyvią galimybę gyvulininkystės sektoriui — visiems Lietuvos galvijų laikytojams bei veterinarijos gydytojams, pasinaudoti nauju tyrimo metodu: greitai ir tiksliai nustatyti ankstyvąjį karvių veršingumą.

Taupant laiką ir lėšas, sumaniausia gamyboje yra naudoti tas siūlomas naujoves, kurios yra sukurtos ilgametę darbo patirtį turinčiose kompanijose, bei patikrintose praktikoje.

Nacionalinio maisto ir veterinarijos rizikos vertinimo instituto specialistai (NMVRVI), atlikę mokslinius laboratorinius tyrimus, pagal surastą pažangiausią glikoproteinų nustatymo metodiką, siūlo Lietuvos ūkininkams pasinaudoti šiuo nauju tyrimu: tiksliai ir profesionaliai, taupant laiko sąnaudas, nustatyti ankstyvąjį karvių veršingumą.

Kaip atpažinti Mortellaro ligą?

Net ir menkas karvių šlubavimas gali lemti mažesnę primilžį, pailginti apsiveršavimo laikotarpį, sukelti medžiagų apykaitos problemų. Viena iš nagų ligų — pirštų odos uždegimas dar — vadinamas Mortellaro liga, kuria serga visų veislių ir amžiaus galvijai. Norint išvengti šios ligos, reikia imtis tam tikrų priemonių.

Kas yra Mortellaro liga?

Dar 1974 m. Italijos veterinarijos gydytojas Carlo Maria Mortellaro ir jo kolega Cheli aprašė nagų odos uždegimą. Teigiama, kad uždegimas yra bakterinės kilmės. Bakterijos (Staphylococcus, E. coli, Streptococcus ir kitos), sukeliančios ligą, lengvai patenka į kiekvieną tvartą. Jei gyvūnų oda, nagos ir tarpnagės labai mėšlinos, mikrobai gali lengvai prasiskverbti į pažeistą odą. Pasiekusius giliausius sluoksnius bakterijas sunku sunaikinti taikant vietinius gydymo metodus.

Ligos židinyje pažeidimai dažniausiai yra apvalūs su iškeltais balkšvais kraštais, ryškiai besiskiriančiais nuo sveikos odos. Viduje jie atrodo kaip prakiurdyti, o po žaizdos valymo dažniausiai tampa ryškiai raudoni, nelygūs. Ap link uždegimo židinių auga ilgi plaukai. Problematiška vieta — pado sritis tarp raginio sluoksnio ir odos, tačiau pasitaiko ir šoninėje arba priekinėje tarpnagių nesuaugimo dalyje. Pažeidimų vietoje galima pastebėti ne tik ilgus plaukus, bet ir karpas, dažnai siūlų formos.

Pažeista oda yra labai skausmin-

ga, ypač ūminiu atveju. Tai turi įtakos gyvulių produktyvumui. Karvės su žemais kulnais, kurios per daug stovi arba vaikščioja, ypač ant užteršto grunto, dėl šlubavimo kenčia daugiau.

Nepaisant to, Mortellaro liga iš esmės yra paviršinė odos infekcija, o ne viso organizmo susirgimas. Kai liga lėtinė, pastebimos pilkšvai balkšvos neskusmingos dėmės, tačiau tik laikinai.

Įtakos nagų ligoms plisti turi orų svyravimai šiltu, drėgnu ar labai karštu laikotarpiu (greičiau dauginasi bakterijos, gyvuliai patiria karščio stresą ir t.t.).

Svarbu stebėti gyvulius

Atliekant gyvulių sveikatingumo kontrolę, pripažįstama, kad nagų problema yra viena didžiausių. Atlikus tyrimus nustatyta, kad nagų ligos sudaro net 42 proc. visų susirgimų atveju per metus, todėl siekiant sumažinti gydymo išlaidų, labai svarbu kuo tiksliau ir kuo greičiau užfiksuoti pastebėtas problemas.

Dideliuose ūkiuose atskiri gyvuliai dažnai nestebimi, t.y. darbuotojai kontroliuoja visą bandą. Ligos pradžioje, kai užpenčių odos pažeidimai nežymūs, šlubavimas sunkiai pastebimas ar visai nepastebi-

mas. Odos pažeidimui plintant ir skausmui stiprėjant, keičiasi nagos atsispyrimo vieta — karvė pradeda remtis nagos priekiu statmenai grindiniui.

Apsauga nuo infekcijos

Verta pasistengti, kad būtų išvengta ligos infekcijos sukėlėjų. Ūkiai, kuriuose nėra pasitaikę Mortellaro ligos atveju, gali jų išvengti, jei bandą atnaujins tik iš savame ūkyje užaugintų gyvulių.

Ligos gali išvengti ir gyvulius perkantys ūkiai, jei labiau atsižvelgs į jų būklę. Prieš įsigyjant gyvulį reikėtų apžiūrėti nagas. Jei yra galimybė, nusipirkta gyvulį 6-12 savaičių reikėtų laikyti karantino patalpoje ir 3-5 dienoms uždėti tvarstį su Novaderma pasta. Deja, visa tai padaryti ne visuomet yra galimybė, nors tai apsaugotų ir nuo kitų užkrečiamųjų ligų. Žinoma, visiškoms garantijoms negali suteikti jokia priemonė.

Kitas svarbus dalykas — ateinančiųjų į ūkį higiena. Purvini batai, darbo drabužiai, kombinezonai, įrankiai, nagų priežiūros priemonės ir jų apdoravimo likučiai, transporto priemonės iš kitų ūkių — visa tai gali turėti įtakos ligai plisti. Veterinarams, sėklintojams ir kitiems ūkyje besilankantiems asmenims

privaloma laikytis asmens higienos, keisti rūbus, dezinfekuoti įrankius.

Šlubų karvių stebėjimas

Ūkyje būtina stebėti, ar yra šlubuojančių karvių, įvertinti jų stuburo iškrypimą. Išlenkta nugara gyvuliai gali turėti nagų problemų. Jų turintys gyvuliai turi būti kasdien stebimi, aprašomi, o informacija perduodama atsakingiems darbuotojams. Nagų būklės tyrimus geriausiai atlikti tą pačią dieną, kada pastebėta problema, ir nedelsiant pradėti gydymą. Po savaitę trunkančio visos bandos šlubavimo vertinimo gyvuliai suskirstomi pagal judėjimo balus (nuo 1 iki 5), priklausomai nuo stuburo iškrypimo ir galūnių apkrovos. Pakitusią gyvulio būklę lengviau pamatyti ir įvertinti melžimo aikštelės išėjimo takuose. Gyvulius stebėti turi kvalifikuotas darbuotojas.

Jei gyvuliai serga pirštų dermatitu, judėjimo balas yra tarp 2-3 (gero judėjimo balas — 4-5). Net 2 ar 3 laiku nustatyti nagų probleminiai atvejai didina bandos sveikatingumą.

Individualus gyvūnų gydymas

Pirmasis priežiūros etapas —

tinkama ir nuolatinė nagų priežiūra. Ūkiuose, kuriuose pasitaiko nagų problemų, galvijus reikia apžiūrėti mažiausiai tris kartus per metus, kitu atveju norimas rezultatas nebus pasiektas. Didžiausias dėmesys turi būti skiriamas vidiniam padui, nes kai jis pažeidžiamas, nagos pastatymas ant žemės tampa skausmingas. Jei gydymas neefektyvus, jis gali trukti metus, kol gyvulio nagos aukštis vėl bus tinkamas. Jauni gyvuliai, turintys žemą nagą, neturėtų būti veisiami.

Po sauso (naudojant popierinius rankšluosčius) arba šlapio nagų valymo (naudojant tekančią vandens, šepetį), jas visuomet reikia dezinfekuoti ir sausai nuvalyti, toliau naudoti antibiotikus — purškalus, rekomenduotus veterinarijos gydytojo. Labai svarbu laikytis vaistų naudojimo instrukcijos. Dažniausiai pakanka kartą papurkšti, procedūra kartojama po 12-24 valandų. Papurškus antibiotikais ir padžiovinus fenu, pagerinamas vaisto sukimimas su gydomuoju paviršiumi. Šiuo atveju nebereikia net ir tvarsčių.

Lietuvos žemės ūkio konsultavimo tarnyba

(Tęsinys kitame numeryje)

2013 metais išaugo valstybinės žemės pardavimas

Valstybinės žemės sklypų per paskutinį 2013 metų ketvirtį parduota daugiau nei per 2012 metų tokį patį laikotarpį. Į valstybės biudžetą pervesta 111,8 mln. litų (2012 m. IV ketvirtį – 42,9 mln. litų).

Per visus praėjusius metus Lietuvos valstybės ir savivaldybių biudžetas pasipildė 242 mln. litų. Valstybės biudžetas už visų paskirčių valstybinę žemę 2013 m. papildytas 226,8 mln. litų (2012 m. – 124 mln. litų).

„Tikimės, kad Vyriausybė pritaris Žemės ūkio ministerijos pasiūlymui už parduotus valstybinės žemės sklypus gautas lėšas ar dalį jų skirti žemės ūkio veiklos plėtojei gerinti, melioracijos projektams įgyvendinti“, – sakė žemės ūkio ministras prof. Vigilijus Jukna.

Žemės ūkio ministerijos informacija

Prisiminkime vasario mėnesio šventes

Senieji mėnesio pavadinimai — Ragutis, Kovinis, Pridėtinis. Tai trumpiausias metų mėnuo

JĖZAUS PAAUKOJIMAS (kūdikio aukojimas Dievui) ir **Jo motinos MARIJOS ĮVESDINIMAS** (palaiminimas bažnyčioje) (vasario 2 d.) — tai 40-oji diena po Kristaus gimimo. Bažnyčioje dar ir Pašvęstojo gyvenimo diena. Liaudyje tai Grabnyčios arba Žvakinių šventė. Jos kulminacija — žvakių šventinimas. Žvakių šviesa simbolizuoja patį Jėzų Kristų, „kuri yra šviesa tautoms apšviesti“. Pašventintą vaškinę žvakę, vadinamą grabnyčia ar grauduline, vaikai nešasi eidami pirmosios komunijos; ji deginama prie mirštanciojo, kad vėlei nušviestų kelią į dangų, taipogi šviečia ir per visus mirusiojo paminėjimus bei metines; grabnyčias dėdavo į avilius ir statomų namų sienas, jomis aprūkomos verbos, saugomasi nuo perkūnijos, pikto dvasių ir t.t.

Senieji šventės pavadinimai — Perkūno diena, Gromnica, Gramnyčia. Tą dieną senovėje būdavo šventinama namų ugnis, aukojama dievaičiui Perkūnui, kad saugotų nuo gaisrų, ligų, piktos akies.

ŠVENTASIS BLAŽIEJUS (vasario 3 d.) — armėnų vyskupas, nukankintas IV a.; gerklės ligomis sergančiųjų globėjas. Šią dieną į bažnyčią drauge su linų sruoga būdavo nešama šventinti žalia eglės šakelė — liaudyje tai Linų diena arba Eglės diena.

Šią dieną būdavo šventinami linai ir kaip auka dedami ant aukuro, prašant geresnio jų derliaus. Pašventinta linų sruoga apsupdavo žalią eglės ar kadugio šakelę, — juk netrukus gamtoje atgims gyvybė. Šventinta sruoga pagelbstinti persišaldžius gerklę — bereikia ja aprišti kaklą. Linų dienos išvakarėse mosėdiškiai į du indelius pasėdavo linų. Į vieną berdavo sėmenis vidurdienį, į kitą — pavakare. Pastatydavo ant palangės, o paskui žiūrėdavo, kurie gi anksčiau sudygs, gražesnius želmėnis išleis. Tada tuo metu — vidurdienį arba pavakare — pavasarį ir sėdavo laukuose. Sėjos metas tradiciškai — apie gegužės 31 d., pradėjus kadagiams ir šermukšniams žydėti, penktą jauno mėnulio dieną. O vėlyvą rudenį, pabaigus visus lino darbus, vadinamus „lino mūka“, kitados merginos apeigomis pagarbindavo dievaitį Vaižgantą, šio naudingo

augalo globėją.

ŠVENTOJI AGOTA (vasario 5 d.) — III a. krikščionė, kankinta ugnimi. Ji laikoma „ugnies globėja“, gelbėtoja nuo gaisro. Tą dieną bažnyčiose šventinama duona, druska ir vanduo.

Kai kur Lietuvoje, o ypač Žemaitijoje, dar ir dabar gyvas paprotys vakare žarijas užžarstant pelelais arba rytmetį, įkuriant ugnį, sukalbėti maldelę, kreipiantis į Gabiją: „Švinta Gabieta, sugobta gabėk, sužiebta žibėk“.

Duonos dieną nuo seniausių laikų būdavo kepama šventa duona, atliekamos apeigos Žemynai ir Žemėpačiui. Apeigose pašventinta duona pagelbsti įvairiais gyvenimo atvejais: gaisrui kilus, blogos akies „apžavėtoms“ karvėms pieną gražinti, bičių spiečių avilyje sulaikyti, akių ligoms bei žaizdoms gydyti, linų derlių pagausinti. Jeigu šios duonos gabaliukas bus ant krosnies, — „ugnis iš namų neišeis“ (neuždegs trobesių). Kilus gaisrui, kad ugnis neišplistų į visą kaimą, žmogus su šventos duonos rieke, triskart apibėgęs degantį trobesį, turėdavo įmesti ją į ugnį. Arba nubėgti neatsigręždamas į laukus, — ten pasisuks ir vėjas. Kas šios duonos turi miške, tą aplenkia gyvatės geluonis („Kai su šventa duonele eini girion, tai kirmėlės kaip nuo ugnies lekia“ (kirmėlės — gyvatės)). Jei rankoje laikai duona, — Perkūnas netrenks. Lietuvės motinos, išleisdamos sūnus į kariuomenę, į drabužius įsiūdavo duonos trupinį, — gal aplenkis ir kulka. Į naujai statomo namo pamatus kiekvienas šeimininkas pagarbiai dėdavo šventintos duonos, kad visos nelaimių ugnys eitų pro šalį. Džūkės nedidelį gabalėlį pašventintos duonos visą laiką laikė ant krosnies netoli žaizdro, kad Gabija saugotų namų ugnį.

UŽGAVĖNĖS (kilnojama data; šiemet — vasario 12 d.) — tai mėnesio laikotarpio užbaiga, gavėnios išvakarės — linksma ir triukšminga šventė. Ja prasideda priešvėlykinio susitelkimo metas — gavėnia. Užgavėnės visada būna ant radienį. Jų papročiuose aiškiai jungiasi ikikrikščioniškos ir krikščioniškos kultūros baltiškioji elementai. Net ankstyviausios Užgavėnės jau laikytos pavasarį pradžia. Tai — žiemos virsmo į pavasarį šventė, žiemos palydos ir pavasarį ža-

dinimas.

Įvedus kilnojamą pasninko laikotarpį, — o tuo pačiu ir to pasninko pradžią atžymintį dieną, — sutrūkinėjo į dalis visa eilė švenčių ir apeigų, susijusių su dviem pagrindiniais senovės švenčių poliais: su naujųjų metų arba krikštų ciklu ir su pavasarį pradžia, t.y. kovo lygiadienio data. Senasis šios šventės pavadinimas turėjęs būti Gavėnia (priešdėlis „už“ atsirado po suskaldymo).

PELENŲ DIENA (šiemet — vasario 13 d.) — tai pirmoji gavėnios diena, kurios data priklauso nuo kilnojamos Vėlykų šventės (ji švenčiama pirmą sekmdienį po pirmutinės mėnulio pilnaties po kovo 22 dienos). Tą dieną (visada trečiądienį) bažnyčiose šventinami pelenai, gauti sudeginus išdžiūvusias praėjusių metų šventintas verbas, ir jais barstomos tikinčiųjų galvos, primenant, jog „dulkė esi ir dulkėmis virsi“. Krikščionybėje gavėnios laikotarpis — pusseptintos savaitės prieš Vėlykas — skirtas prisiminti Kristaus pasitraukimą į dykumą 40-dienų prieš savo mokslo skelbimo pradžią, taipogi — atgailai bei vidiniam pasirošimui svarbiausiai krikščionių pasaulio šventei. Senieji šios dienos pavadinimai — Pelenė, Pelenija, Papelenė, Papielčius, Papielčius.

ŠVENTASIS VALENTINAS (vasario 14 d.) — krikščionių vyskupas, III a. kankinys.

Šiandien — Meilės diena, Valentino diena. Liaudyje šis šventasis yra įgijęs įsimylėjęlių globėjo ir gynėjo vardą. Ši diena Lietuvoje pradedama minėti visai neseniai ir šaknų neturi, taigi yra gana dirbtina ir komercinė, kažin ar atspindinti nors dalį Meilės esmės, į ką savo pavadinimu pretenduoja. Europoje ši diena taip pat nėra labai sena — anglosaksų kraštuose ji švenčiama apie 500 metų. Deja, Lietuvoje jaunimas pasirinko ne senovinę savąją Meilės dieną (deivės Mildos šventę, gegužės 13 d.). Taigi, šiuo metu mūsų krašte Valentino diena rimtai konkuruoja ir su tradicinėmis Užgavėnėmis (būtent jose daug vegetacinių galių žadinimo, vaisingumo, vedybų skatinimo elementų), ir su Vasario 16-ąja (ikūnijančia Tėvynės meilės turini); o

be to, jos orgialinis triukšmingumas visai nedera su gavėnios rimtimi (dažniais metais vasario 14 d. būna jau didžiojo metinio pasninko metu).

LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO DIENA (vasario 16 d.) — 1918 m. šią dieną Lietuvos Taryba pasirašė ir paskelbė Lietuvos Nepriklausomybės aktą.

ŠVENTASIS MOTIEJUS (vasario 24 d.) — Kristaus apaštalas, vienas iš jo pašauktųjų mokinių. Lietuvių liaudies kalendoriuje ši diena — Vyturėlio, Vieversio šventė. Esą tą dieną jis pirmasis paskrendęs iš šiltųjų kraštų. Vyturėlio šventė laikyta jau pirmąją pavasarį šventę (žiemos pabaiga). Ši data — tai kalendorinė priešprieša rugpjūčio 24-ajai — šventojo Baltramiejaus dienai, kuri sąlygiškai reiškia gandrų išskridimą ir vasaros pabaigą.

Vieversėlis — vienas iš pirmųjų paukščių, pavasarį sugrįžtančių į Lietuvą iš šiltųjų kraštų. Jis laikomas pavasarį pranašu. Vieversėlis vadinamas ir lietuvių artojų draugu bei nuolatinu palydovu. Manoma, kad šiam artojui linksmintojui pasirodžius iki savo dienos, ilgojai dar bus šalta — vieversiuokas turės „atgulteli“. Jei paukštelis paskrenda vėliau nei vasario 24 d., pavasaris bus ankstyvas.

Su šia diena susiję keletas prietarų. Merginoms šią dieną buvo draudžiama šukuotis plaukus, neva vištos vasarą iškapstys daržus. Buvo nepatariama šią dieną sijoti miltų — bijota, kad pasėlius užpuls amaras. Iki šios dienos reikėdavo suverpti visas vilnas. Merginos buvo gėdijamos: „Skubėkit verpt, nespėsit — atlėks vieversys, susisuks iš vilnų sau lizdelį“. Tikėta, kad, jei nori būti labai greitas, reikia šią dieną du kartus apibėgti aplink trobą, nubėgti į kaimo galą ir atgal. Tuomet busi greitas kaip vieversys.

Apskritai ši diena daug kur laikyta pirmąją pavasarį šventę.

Atėjus krikščionybei su šia švente sutapatinta Šv. Motiejaus diena. Rašoma, kad Šv. Motiejus buvo apaštalas, paskirtas į Judo Iskarijoto vietą. Į Dvylikos apaštalų misiją jis pašauktas įsitraukti gerokai vėliau, po Jėzaus nukryžiuojimo. Rašoma, kad Šv. Motiejus krikštijo pagonis, turėjo sugebėjimų gydyti žmones. Įsiutę žmonės jį užmušę dėl jo pamokslų. Taip Motiejus paaukojo savo gyvybę.

Lietuvos pieno ūkių asociacijos narių dėmesiui!

Kviečiamas eilinis visuotinis narių susirinkimas, kuris vyks 2014 m. vasario 28 d. 10 val. Sedos g.35, Telšiuose.

Registracijos pradžia 9.30 val.
Susirinkimo darbotvarkė:

1. Asociacijos 2013 metų finansinės atskaitomybės tvirtinimas.
2. Asociacijos veiklos 2013 finansiniais metais ataskaitos tvirtinimas.
3. Asociacijos narių mokesčių dydžių 2014 m. tvirtinimas.
4. Kiti klausimai.

Prašome turėti asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą. Su susirinkimo darbotvarkės medžiaga galima susipažinti nuo vasario 21 d. asociacijos buveinėje, darbo valandomis. Neįvykus susirinkimui, pakartotinis susirinkimas bus šaukiamas 2014 m. kovo 12 d., laikas, darbotvarkė ir vieta nesikeičia.

Administracijos direktorė

Skelbimai

Nekilnojamąjį turtą

Tvarkingą sodybą Pasvalio rajone, Sodelių kaime. Yra 23 a žemės, dviejų aukštų mūrinis namas. Tel. 8~614 39214.

Techniką

Dvivalgi plūgą (kaina 1200 Lt), buldozerį (kabinamas traktoriaus gale, traukiamas, kaina 1200 Lt), traktoriaus galinio rato grandines (2 vnt., kaina 600 Lt). Tel. 8~616 24656.

Traktorių T-40 AM, paleidimo varikliuką. Tel. 8~672 65077.

7 tonų kratytuvą ir 4 tonų traktorinę priekabą. Tel. 8~610 42246.

Gerą prikabinamą šienapjovę su plaušintuvu JF-STOLL-CMT-2800 (sukomplektuota, darbinis plotis — 2,80 m, iš Švedijos, hidraulinis kampo ir aukščio reguliavimas, su kardanais, kaina 9500 Lt). Tel. 8~647 18656.

Kultivatorių, šienapjovę, vagotuvą-ravėtuvą, arklinį šieno grėbtuvą, kilnojamą metalinį tiltą-estakadą mašinoms remontuoti. Tel. 8~627 21996.

Traktorių T-40AM (1993 m., naujos padangos, kaina 7200 Lt), variklį MTZ-80 (mažai naudotas, kaina 3000 Lt), variklį JUMZ (dirbęs 700 motovalandų, kaina 2800 Lt), savos gamybos traktorių su MTZ-80 varikliu (kaina 5000 Lt). Tel. 8~613 34236.

Kultivatorių VADERSTAD (kaina 4000 Lt), hidraulinį plaktuką mini ekskavatoriui (kaina 3000 Lt), medžio griebtuvą su rotoriumi (kaina 4000 Lt). Tel. 8~652 72842.

Kitas prekes

Geras avižas. Gali sumalti ir atvežti. Kaina sutartinė. Šieno puteklį ir keltuvą (kabinamas traktoriaus gale). Traktorių SANDEY 612 LS su priekine pakaba (techniškai tvarkingas, kaina sutartinė). Tel. 8~656 90063.

Žąsis, lietuviškas juodgalvių veislės avytes su kilmės dokumentais, ėrienos skerdieną. Tel. 8~639 89880.

Grūdų malūną (kaina 700 Lt), grūdų ventiliatorių (kaina 1300 Lt), vonią (2 t, nerūdijančio plieno, kaina 850 Lt), „bačką“ nuo kuro (3 t, kaina 850 Lt), kultivatorių (kaina 1000 Lt). Tel. 8~614 39214.

Vokišką 14 tonų priekabą; ruluonų vyniotuvą „Tanko“ (ima per šoną); purkštuvą „Hardi“ (600 l); automobilį AUDI 100 C4 (turbo dyzelis); mašininę priekabėlę (3,5 m ilgio, 1,80 m pločio); vokišką pievų lygintuvą (5,20 m); dyzelinį generatorių; betono maišyklę; traktorių T-150 ir E 302 įvairias dalis; belūkštes avižas (apie 7 tonas). Tel. 8~662 44960.

Techniką

Traktorių T-40 AM arba MTZ-82, priekabą 2PTS-4, (gali būti netvarkinga), priekabos padangas, dvigubo arba viengubo pjovimo medieną, plonraščius. Tel. 8~670 83075.

Grūdų valomąją „Petkus gigant“, purkštuvą „Hardi“ (1000 l). Tel. 8~662 44960.

Gyvulius

Pieningas karves, telyčaitę. Tel. 8~662 44960.

20 karvių. Tel. 8~699 29623.

25-ojo gimtadienio proga:

30-ojo gimtadienio proga:

35-ojo gimtadienio proga:

40-ojo gimtadienio proga:

45-ojo gimtadienio proga:

50-ojo gimtadienio proga:

55-ojo gimtadienio proga:

60-ojo gimtadienio proga:

65-ojo gimtadienio proga:

10 metų darbo sukakties proga:

15 metų darbo sukakties proga:

25 metų darbo sukakties proga:

30 metų darbo sukakties proga:

Į 2014-uosius „Dobilą“ palydėjo žinių šaltinis — knyga!

Praėjusiems metams baigiantis, „Žemaitijos pieno“ įmonėje apsilankė Kauno technologijos universiteto mokslininkas ir pedagogas, išugdęs didelį būrį kvalifikuotų bendrovės specialistų, Aloyzas Gudonis. Talentingo teoretiko ir praktiko kraityje — apie 30 knygų ir 120 straipsnių, neįkainojamų pienininkystės specialistams, studentams, pieno ūkių šeimininkams.

Škart garbus svečias atvyko ne kaip visuomet pasidomėti, kaip sekasi jo auklėtiniams dirbti ir integruotis į gyvenimą, bet pristatyti su kitais autoriais išleistą naują knygą „Pieno gaminių juslinis vertinimas“.

Pats knygos pavadinimas rodo, kad leidinyje rašoma apie seniausius tyrimo būdus — regą, skonį, uoslę, klausą, lietimą pirštais, vertinant maisto produktus.

Ant leidinio viršelio puikuoja iliustracija, kurioje — ekologiškas natūralus jogurtas „Dobilas“, neseniai pelnęs „Lietuvos gaminių 2013“ aukso medalį. Nedaug nuo jo atsiliko ir ekologiškas varškės sūrelis „Dobilas“, įvertintas sidabro medaliu.

A.Gudonis ypač padėkojo už paramą, leidžiant ne tik šią knygą, bendrovės valdybos pirmininkui Algirdui Pažemeckui. Pasak mokslininko, žemaičių bendrovės vadovas yra ekologiškų pieno produktų pramoninės gamybos pradininkas Lietuvoje. A.Gudonis pirmą kartą naują knygą padovanojo valdybos pirmininkui A.Pažemeckui, o vėliau — ir kitiems susitikime dalyvavusiems bendrovės darbuotojams — buvusiems savo auklėtiniams, technologams, kitiems specialistams, taip pat Nepriklausomos tyrimų laboratorijos darbuotojams.

A.Pažemeckas nuoširdžiai padėkojo visiems leidinio autoriams, o ypač A.Gudoniui už vertingą knygą — žinių šaltinį, iš kurio išminties galės semtis visi maisto pramonės specialistai, siekdami kuo geriausios produktų kokybės ir saugos.

Pasak ilgametės „Žemaitijos pieno“ darbuotojos, pirmosios A.Gudonio globotos laidos (1975 m.) absolventės Irenos Baltrušaitienės, labai svarbu darniame kolektyve patirtį sieti su naujais žiniomis. Tokiu keliu eina Vaidotas Marčiulionis, Jurgita Raudonytė, Jolanta Vilnienė, Rasa Šarkevičienė, Paulius Šarkevičius, Gediminas Maknickas, Monika Benytė ir kiti. Pareigingi, jauni,

Valdybos pirmininkui Algirdui Pažemeckui padėjo už paramą leidžiant knygas ir įteikė naują knygą Aloyzas Gudonis.

ambicingi darbuotojai greitai įsilies į kolektyvo gretas, juolab, kad įmonės personalo politika nukreipta užsiauginti profesionalius specialistus, kurie ateityje galėtų užimti atsilaisvinusias darbo vietas.

„Dobilo“ pardavimų ir rinkodaros vadovas Mindaugas Baltrušaitis didžiuojasi, kad jo globojamas prekės ženklas „Dobilas“ puikuoja ant knygos „Pieno gaminių juslinis vertinimas“ viršelio.

Pasak M.Baltrušaičio, ekologiški pieno produktai „Dobilas“ — aukščiausios kokybės, natūralūs, be konservantų, maisto priedų, GMO, antibiotikų likučių ir kitų cheminių medžiagų, galinčių sukelti tam tikras ligas, natūralaus mikromaistingumo (vitaminai, mikroelementai kalcis, kalis, magnis, vitaminai ir kt.), puikaus skonio, nuolatos stabilios kokybės produktai. Jų kokybei, pradedant nuo žaliavinio pieno gamybos iki patenkant pas vartotoją, skiriamas ypatingas ir išskirtinis dėmesys bei kontrolė, nes jie — pieno produktų vėliavnešiai. Juos visuomet pasirenka tie, kurie rūpinasi savo ir šeimos narių mityba, sveikata.

Moksliniai tyrimai patvirtina, kad ekologiško pieno produktuose „Dobilas“ nustatytas didesnis kie-

kis vitaminų A, E, polinesočiosios linolenines rūgštis, natūralių antioksidantų, kurie stabdo organizmo ląstelių senėjimą, žmogus ilgiau išlieka sveikas ir energingas.

Be to, kiekvienas, vartodamas ekologiškus „Dobilo“ produktus, palaiko ekologinį ūkininkavimą ir prisideda prie harmonijos gamtoje palaikymo. Tik toks žmogus, kuris vadovaujasi protu, žiniomis ir meile, užtikrina darną gamtoje, laikosi sveikos mitybos, gali būti laimingas, nes tada jis yra kūrėjas ir nutiesia sau, savo vaikams, anūksams bei ateinančioms kartoms kelią į laimingą gyvenimą. Kad būtume laimingi, reikalingos ir žinios, mokslas. Neveltui žodis „ekologija“ sudarytas iš dviejų graikiškų žodžių: oikos („namas/buveinė“) ir logos („mokslas“).

„Noriu padėkoti Aloyzui Gudoniui už žinias, perteiktas knygoje, kurios bus panaudotos gaminant nepriekaištingus produktus ir užtikrinant puikią jų kokybę vartotojams. O mes visi kartu savo turininga veikla kurkime laimingą gyvenimą“, — sakė M.Baltrušaitis.

**„Pienininkystės“
informacija**

Susitikimo dalyviai džiaugėsi dovanotomis A.Gudonio knygomis ir maloniu pabendravimu su mokslininku.

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai.
Tel.: 8-444-22391, faksas 8-444-69210.
El.paštas: LPUA.info@gmail.com

Redakcinė kolegija: Rigilda Baniėnė,
Diana Abelkienė; Irena Baltrušaitienė;
Jolanta Bitinienė; Rimantas Banevičius;
Mindaugas Čėjuskas.

Spausdino Šiaulių „Titnago“ spaustuve.
2 sp. l. Leidžiamas
nuo 1995-09-23, kartą per mėnesį.
Tiražas 3200 egz.

Pienininkystė

Leidinyje platinate Lietuvos pieno ūkių asociacijos nariams, AB „Žemaitijos pienas“ darbuotojams ir pieno tiekėjams

Facebook: Ožuga.Kime
Legendinis sūris DŪBUČAS